

MATERIAŁ FORMACYJNY: LUTY 2026r.
WRAZ Z PROPOZYCJĄ PRZEBIEGU SPOTKANIA
TEMAT WIODĄCY NA NAJBLIŻSZE MIESIĄCE: OŻYWIĆ WSPÓLNOTĘ

LUTY 2026r.: Wspólnota jako dar i zadanie - budowanie jedności i braterstwa - szanowanie „starego” i otwartość „na nowe”.

Przebieg spotkania:

Powitanie uczestników spotkania, modlitwa wg własnych ustaleń

1. Wprowadzenie;
2. Rozwinięcie zagadnienia: **Wspólnota jako dar i zadanie – budowanie jedności i braterstwa - szanowanie „starego” i otwartość „na nowe”.**
 - a). Ćwiczenie do wykonania przez Wspólnotę;
 - b). Podsumowanie i wnioski;
3. Cel spotkania:
 - Wzmocnienie pragnienia by nasze życie wspólnotowe było przeżywane w duchu św. ks. Bosko i z radością bycia we Wspólnocie;
 - Sposoby budowania jedności i braterstwa we Wspólnocie z uwzględnieniem: szanowanie „starego” i bycie otwartym „na nowe”;
4. Modlitwa końcowa i błogosławieństwo.
Kolejne punkty spotkania wg. potrzeb danej wspólnoty!!!

Ad.1. Wprowadzenie: Wyrażenie „**Wspólnota Salezjanów**” w oparciu o "Program Życia Apostolskiego" odnosi się głównie do **Stowarzyszenia Salezjanów Współpracowników (SSW)** - czyli do NAS. Jesteśmy stowarzyszeniem świeckich (wiernych), którzy realizujemy misję salezjańską w swoim środowisku: rodzinie, parafii, w sąsiedztwie, w pracy... tam gdzie w danym momencie naszego życia jesteśmy. Każdy Salezjanin Współpracownik - poprzez formację początkową zwieńczoną złożonym PRZYRZECZENIEM (nie są to śluby zakonne, lecz publiczne zobowiązanie do życia charyzmatem salezjańskim) - zobowiązuje się min. do życia w jedności z Rodziną Salezjańską i angażowania się w apostołskie inicjatywy Kościoła, głównie na rzecz młodzieży. Realizując tę misję winno nam przyświecać (i przyświeca) zawierzenie Maryi Wspomożycielce, wierność zasadom Ewangelii, praktykowanie miłości i miłosierdzia oraz bycie "dobrym chrześcijaninem". Tak jak czynił to ks. Bosko. Stajemy się aktywnymi apostołami Księdza Bosko, angażując się w życie Stowarzyszenia, Kościoła i Wspólnoty. To zaangażowanie, choć może wydawać się codzienne i proste, wyrasta z głębokiego powołania bo: *„Salezjanie Współpracownicy są chrześcijanami powołanymi do apostołskiego zaangażowania: żyją Ewangelią Jezusa Chrystusa w Kościele według charyzmatu Księdza Bosko i działają na rzecz Królestwa Bożego w rzeczywistości doczesnej (PŻA, Statut, art. 3)*

W Rodzinie Salezjańskiej nie jesteśmy sami, jesteśmy JEJ „częścią”. Oprócz NAS istnieją również inne gałęzie Rodziny Salezjańskiej. A mianowicie **Salezjanie Księdza Bosko (SDB)** czyli **zakonni synowie św. Jana Bosko**. To zgromadzenie **żyjąc we WSPÓLNOCIE** poświęca się pracy apostołskiej i misyjnej. Głównym polem ICH działalności jest młodzież, zwłaszcza najuboższa i opuszczona. Dla jej dobra Kapłani angażują się w dzieła wychowawcze np. oratoria, szkoły, bursy, ośrodki młodzieżowe (wychowawcze i socjoterapeutyczne), ośrodki powołaniowe i wydawnictwa.

Drugą gałęzią Rodziny Salezjańskiej są **Siostry Salezjanki - czyli Zgromadzenie Córek Maryi Wspomożycielki (FMA)**. Siostry Salezjanki, przez śluby zakonne czystości, ubóstwa i posłuszeństwa, oddają swe życie Bogu, realizując w Kościele powołanie do świętości. **Żyjąc we WSPÓLNOCIE** i będąc jednocześnie wśród ludzi, szczególnie młodych, podejmują wyzwanie, by stawać się znakiem miłości Boga Ojca.

Wspomnianym tu WSPÓLNOTOM - początek dał Ksiądz Bosko. Wspólnoty te żyją we wzajemnej jedności, dzielają tego samego ducha i poprzez specyficzne odrębne powołanie, kontynuują posłannictwo, które rozpoczął nasz Święty z Turynu.

Ad.2. Rozwinięcie zagadnienia: Wspólnota jako dar i zadanie – budowanie jedności i braterstwa - szanowanie „starego” i otwartość „na nowe”.

Jako Salezjanie Współpracownicy często uczestniczymy w różnych formach wzrastania w duchu salezjańskim np. Regionalne Dni Skupienia, Dni Duchowości Rodziny Salezjańskiej, wczasorekolekcje, rekolekcje wielkopostne itd. Podczas tych spotkań da się usłyszeć wypowiedzi prelegentów (kapłani, siostry zakonne i osoby świeckie), że budowanie wspólnoty jako daru i zadania (w Rodzinie Salezjańskiej) dokonuje się i opiera się na **harmonii między szacunkiem dla tradycji, a otwartością na innowacje. Co to znaczy i dlaczego w Rodzinie Salezjańskiej mówimy o Wspólnocie jako o darze?**

Wynika to z:

- a). po pierwsze: z POCHODZENIA, które należy rozumieć:** że to Bóg, który powołuje do jedności, obdarza wspólnotę darami i mocą do wzajemnej służby (np. Duch Święty);
- b). po drugie: z WIĘZI EMOCJONALEJ:** w rozumieniu, że emocjonalne i duchowe przywiązanie daje poczucie przynależności i bezpieczeństwa (np. w rodzinie, grupie religijnej, we wspólnocie, stowarzyszeniu);
- c). po trzecie: z RÓŻNORODNOŚCI DARÓW:** tzn., że każdy członek WSPÓLNOTY - przez swoją przynależność - wnosi unikalne talenty i chętnie je składa (w darze) na rzecz wspólnoty (może to być np. granie na instrumentach, śpiewanie, czytanie, zajęcia w Oratorium, modlitwa, służba i pomoc w różnych obszarach zaangażowania się poszczególnych osób ze wspólnoty).

A teraz dlaczego Wspólnota jest zadaniem? Przemawia za tym fakt, że:

- a). Wspólnota nie powstaje sama, jest AKTYWNIE i MISTERNIE BUDOWANA** przez zaangażowanie i pracę wszystkich (a na pewno przez wielu członków) co wyraża się poprzez np. dialog, dzielenie się, wspólne działania, realizację ustaleń i zadań wynikających z naszego kalendarium czy też PŻA; Od 09.05.2023r. trwamy w przeżywaniu i realizacji zadania związanego z **Jubileuszem 150 lecia uznania Stowarzyszenia Salezjanów Współpracowników przez Stolicę Apostolską. Zakończenie tego wydarzenia odbędzie się 9 maja 2026 roku.** Poszczególne nasze Centra Lokalne również pamiętają i dbają o tradycję i historię SWOICH WSPÓLNOT. Uroczyście przeżywają lokalnie swoje mniejsze jubileusze - jako zadania wspólnotowe. Owszem naszym zadaniem jest żyć terażniejszością i patrzeć w przyszłość, **ale naszym ZADANIEM (i OBOWIĄZKIEM) jest również PAMIETAĆ i SZANOWAĆ** ludzi, którzy zapoczątkowali dzieło Stowarzyszenia - **dbajmy by wypełniając to zadanie nie zmarnować historii i fundamentu tworzonego przez stulecia.**

Jako kolejny wątek naszego tematu formacyjnego na ten miesiąc to: **SZANOWANIE „STAREGO” I OTWARCIE „NA NOWE”.** Stwierdzenie to odnosi się do fundamentalnej zasady salezjańskiej dotyczącej **wierności tradycyjnym i sprawdzonym wartościom z jednoczesną kreatywnością w dostosowaniu się do zmieniających się potrzeb młodzieży i wyzwań współczesnego pokolenia.** Mając świadomość, że nie wszystko co przynoszą nam czasy XX i XXI wieku, jako **wspólnota salezjańska pozostajemy wierni charyzmatowi i wartościom czyli czerpiemy z bogatego dziedzictwa i duchowości, którą pozostawił nam św. Jan Bosko.** Dobrym przykładem wierności tradycyjnym i sprawdzonym wartościom jest np. **system prewencyjny (autorstwa Św. J. Bosko) oparty na rozumie, religii i miłości.** System ten od początku działalności salezjańskiej stanowi podstawową zasadę miłości wychowawczej. **I mimo upływającego czasu pozostaje niezmiennym filarem salezjańskiego zadania i działania.**

„Otwartość na nowe” - to dostosowanie do współczesności, to potrzeba innowacyjności w metodach edukacyjnych, wychowawczych i formacyjnych. Jako salezjanie współpracownicy rozpoznajemy „znaki czasu” i odpowiadamy na aktualne wezwania zarówno nasze wspólnotowe ale i społeczno - kulturowe. Zauważamy rozwój technologii, nowe formy komunikacji (o tym będzie w marcu 2026r.) czy też zmieniające się realia społeczne.

Jako Wspólnoty różnych gałęzi salezjańskich, łączymy uniwersalne wartości (to „stare” jako fundament) z nowoczesnymi narzędziami i tzw. „nowym podejściem” (co stanowi „nowe”). Takiemu łączeniu „starego z nowym”, jako „znaku czasu” jest uwzględnienie (szczególnie wobec młodzieży) **jej holistycznego rozwoju (czyli podejście do ich rozwoju jako całości i integrując sfery fizyczną, psychiczną, emocjonalną, intelektualną i duchową, zmierzając do pełnego wykorzystania ich potencjału)**. A to po to by przygotować młodzież (i nas również) do bycia „dobrymi chrześcijanami i uczciwymi obywatelami” (pamiętacie - to hasło pochodzi z wiązanki Księdza Generała Ángela Fernándeza Artime na rok 2020). **Celem wychowawczym św. J. Bosko było: „czynić młodych dobrymi chrześcijanami i uczciwymi obywatelami” - jak nam dziś w XXI wieku tego potrzeba - dla wspólnot, dla rodzin, dla Kościoła, dla Ojczyzny.** Ten dwumian, tak bardzo salezjański wynikający z potrzeby serca Księdza Bosko **pozostaje aktualny mimo upływu 150 lat** i nadal służy realizacji misji salezjańskiej, zachowując równowagę między tradycją a innowacją. We wspólnocie salezjańskiej obie te kwestie wzajemnie się uzupełniają i tworzą równowagę „dla starego i nowego”. **Służą budowaniu jedności i braterstwa wspólnotowego. Wypracowane, udowodnione, zweryfikowane i sprawdzone przez naszych poprzedników:**

- zasady, wartości i aspiracje (można nazwać to fundamentem);
- miłość, wzajemna służba i chęć niesienia dobra (nazwijmy to spoiwem) oraz
- działanie - co może wyrażać się: rozmową, wzajemnym słuchaniem, służbą, realizowaniem potrzeb wspólnoty poprzez własne dary, realizację wspólnych celów, łączenie „starszego z „nowym”, normy, umiejętności, sposoby myślenia, które dana wspólnota uznaje za ważne, co może stanowić swego rodzaju "pamięć" i element łączący wspólnotę pokoleń i historię - jest przekazywane z pokolenia na pokolenie.

Łączenie starego z nowym oraz budowanie jedności i braterstwa nie muszą być w kontrze do siebie, do tego „co jest i co już było”, co tworzy historię każdej rodziny (tej naszej biologicznej też) i każdej wspólnoty. Każde pokolenie, dorastając w innym kontekście historycznym wnosi swoje unikalne perspektywy. To min. dzięki „tym dwóm spotkaniom - starego z nowym” wspólnota jest na wskroś dynamiczna. **I dobrze bo to jest miejsce gdzie starość (tradycja) inspiruje, a otwartość na nowe pozwala jej rosnać w jedności i braterstwie.**

Ad a). Ćwiczenie do wykonania indywidualnie (na spotkaniu) lub do osobistego przemyślenia w domu, zachęcam by to ZROBIĆ:

- Określ Swój etap BYCIA we WSPÓLNOCIE, jaki on jest: etap służby, biorcy, twórcy itd... Czy uświadamiasz sobie, że nie jesteś we WSPÓLNOCIE tylko po to, by coś otrzymywać od innych, ale by dawać?
- Jakie jest Twoje patrzenie i myślenie na temat BYCIA I UCZESTNICZENIA WE WSPÓLNOCIE - czy w centrum Twojej przynależności do Wspólnoty jest Jezus, czy pozwalasz by ON działał w Tobie i przez Ciebie, czy odkrywasz, że to Jezus posyła Ciebie i mnie do innych?
- Czym naznaczona jest TWOJA OBECNOŚĆ WE WSPÓLNOCIE: postawą co dostaję, czy też pojawia się pragnienie: co do niej wnoszę, co daję i co mogę dać WSPÓLNOCIE. Swoją odpowiedzią możecie się podzielić, ponazywać, ale może być też tak, że każdy z Was „pozostanie” na osobistej refleksji - ważne byśmy potrafili znaleźć **SIEBIE WE WSPÓLNOCIE, którą bardzo indywidualnie Swoją obecnością „OŻYWIAMY”.**

ad.b.) Posumowanie i wnioski: na podstawie konferencji Ks. Marcina Koncewicza (SDB, Proboszcza Parafii pw. św. Rafała Kalinowskiego w Elku. Ks. Marcin w swojej konferencji skierowanej do Salezjanów Współpracowników (sierpień 2025r.) - wyakcentował, że WSPÓLNOTA - to relacja, to droga, przestrzeń i miejsce uświęcenia każdego z nas - Ciebie i mnie, którzy daną Wspólnotę tworzymy. Według prelegenta, w dziełach salezjańskich, Wspólnota - jest sercem i

miejszem w którym działa Bóg, działa Duch św. w którym rozwijamy i pielęgnujemy charyzmat św. J. Bosko. Ks. Marcin zachęcał, również aby postrzegać **WSPÓLNOTĘ** - jako **DAR BOŻY** i **ZADANIE** bo: Wspólnota daje nam poczucie przynależności, pokazuje, że w swojej drodze życia, w drodze wiary - nie jesteśmy sami. Wspólnota jako dar - daje oparcie, inspirację do działania Bożego, daje możliwość, że nasze trudności, sprawy są przez Wspólnotę omadlane. **W świetle rozumienia „wspólnoty jako daru”** - ks. Marcin, podkreślił również abyśmy byli gotowi „ten dar” **przyjąć z radością i dziękować Bogu, że do danej WSPÓLNOTY należymy.** W swoim wystąpieniu zaznaczył również, że każda wspólnota wymaga pokory, cierpliwości, znoszenia siebie z miłością serca, słuchania innych - a to po to by móc dalej owocnie realizować dzieła salezjańskie i pielęgnować charyzmat św. J. Bosko. Wspólnota jest dana ale i zadana. Pamiętajmy!!! - nie jest kołem czy też klubem przyjaciół. Bóg w swojej opatrności stawia ludzi na wspólnej drodze i w danej parafii - umiemy odczytywać znaki Opatrzności Bożej. Jako przykład przywołał słowa bp. Jerzego Mazura: "Samemu można iść szybciej, ale wspólnie zajdzie się dalej" - to **też idźmy WSPÓLNIE, RAZEM OŻYWIAJĄC nasze Wspólnoty.** Działanie we wspólnocie, mimo że jest wolniejsze, pozwala osiągnąć większe efekty (być bardziej OŻYWIONYM). Bez przekonania, że wspólnota jest darem i zadaniem nie wiele się działo. W obliczu tego **jak obecnie świat jest podzielony, to tym bardziej potrzebujemy jedności i braterstwa.** Miejmy świadomość jedności wspólnot, jedności Kościoła, jedności rodzin, jedności serc - mimo naszych różnic. Niech nasze serca będą zgodne w duchu św. J. Bosko. O jedność i braterstwo mamy się modlić, mamy być dziećmi św. Jana Bosko, mamy być wspólnotą braci i sióstr. Podkreślił również, że Wspólnota chrześcijańska wypływa z Trójcy św., to istota chrześcijaństwa. Chrześcijaństwo żyje dzięki WSPÓLNOCIE. Ks. Bosko wskazuje, że wspólnota ma opierać się na miłości, modlitwie i budowaniu relacji. Wspólnota to nie organizacja, ale - **dar, zadanie, jedność i braterstwo.**

I na koniec moja osobista refleksja: **Pamiętajmy, że Twoje i moje „BYĆ” lub „NIE BYĆ” we WSPÓLNOCIE nie jest bez znaczenia.** Ma ono ogromne znaczenie dla innych. Czasem już sam fakt, że przez wiele lat jesteśmy wierni, a inni to widzą, może zachęcać innych do naśladowania. **Tvoja i moja obecność zawsze zostawia ślad** - jaki będzie zależy od Ciebie i ode mnie. **Żyjmy Jezusem i salezjańskim duchem, a to będzie OŻYWIAŁO nasze wspólnoty.** **Pozwólmy by Jezus posługiwał się Tobą dla mnie, a mną dla Ciebie.** Niech „bycie” we wspólnocie pomoże każdemu z nas kroczyć „śladami św. Jan Bosko”. Poczujmy, że nie jesteśmy sami, **OŻYWIAJMY i rośnijmy razem.** **Dziękujmy św. Księdzu Bosko, że w każdym z nas zasiał ziarno powołania, pielęgnujmy by wydało obfite owoce i pomogło być jedną wielką rodziną, która, ma wspólną misję i wspólne serce.** **OŻYWIAJMY SIEBIE i WSPÓLNOTY** swoim powołaniem - przyjacielskim, duchowym, pełnym życzliwości i cierpliwości. Z ofiarnością towarzyszymy tym, których Bóg stawia na naszej drodze powołania. Być salezjaninem to żyć Ewangelią według wskazań św. Jana Bosko. Każda z wymienionych na wstępie Wspólnot żyje według określonych zasad, kanonów, wskazań i programów. Wchodzimy w tę formę życia, składając Przyrzeczenie (to o nas), śluby zakonne, żyjąc we wspólnocie, wychowując i ewangelizując młodzież, zgodnie z przykładem Ks. Bosko. My jako Salezianie Współpracownicy żyjemy Programem Życia Apostolskiego w ramach wspólnoty świeckich, tworząc braterską, duchową wspólnotę, opartą na wzajemnym wsparciu, dialogu i dzieleniu się wiarą oraz swoim doświadczeniem.

Opracowanie: Celina Sanik: Prowincja Warszawska; CL w Różnymstoku (luty2026r.)

Opracowano na podstawie:

1. Program Życia Apostolskiego SSW; 2019;
2. SDB.ORG;
- 3.DONBOSCO.pl
4. Osobiste notatki ze spotkań w Rodzinie Salezjańskiej w latach 2013 - 2025r.;